

ДЕРЖАВНИЙ АРХІВ 6
Дніпільської області
Справа 1 210
Р-3567

Архів з бірому
Горьківсько-Бірюкшанська округа ОУН

ПАПКА

для 210

паперів

Чоса В. Чіношукка „Закардонна поезія ССР“
(Бірюкшань, 1946р.)

20 р.

Чіношукка: Бірюкшань 1946р.
Чіношукка: Бірюкшань; 1
Чіношукка: Бірюкшань; 10
Збірка: поезія

ДЕРЖАВНИЙ АРХІВ 6
Дніпільської області
Р-3567 1 Справа 210

1

В. К о с а.

ЗАКОРДОННА ПОЛІТИКА СРСР

=====

В. К о с а .

В ПЕРВОЙ

ПОЛТОВСКОЙ

СЕРВИС

Березень 1946 року

В. Коса.

ЗАКОРДОННА ПОЛІТИКА СРСР

Щоби могли правильно проаналізувати закордонну політику якоїнебудь держави, треба переглянути основні закладки цілої політики уряду, який кермує цєю державою. Коли Ленінові, в супереч з всім "науковим передбаченням" марксистської теорії не вдалось поширити пролетарської революції на весь світ, він, а особливо його наступники Сталін почали "продовжувати" "вчення" Маркса і висувати теорію соціалізму в одній державі, яка мала змогу поширити цей соціалізм на весь світ. Цим отвердженням в другій світовій війні, що правда маскованим, але жувала ВКП/б/ цілком зовнішню політичну концепцію СРСР: Російський робітний мувів хотуватися "визволяти" робітників Франції, Англії, Америки, так як вже допомагав визволяти українському, цитовському і обшним Центр соціалізму вже існував. Москва з цього треба було поширити тільки диктатуру пролетаріату на весь світ. Концепція ясна: підкорення цілого світа Москві, зовсім обидентична з концепцією Гітлера підкорення цілого світа Берлінові з тою різницею, що в першому випадку керуючим був би російський народ, а в другому німецький. За роки другої світової війни більшовикам вдалось те до поширити СРСР, анектуючи західну Україну, західну Вілорусь, Басарабію, Литву, Лотву, Естонію, частину Фінляндії, частину Німеччини /район Кенігсберга/, Південний Сахалін та Курільські острови. Інші країни, які в ході боїв з німцями чи японцями загорнула Червона Армія, наразі це формально не прилучені до СРСР /це було обсьогодне несприємливе для світової обшії/, там створено "тільки" "дружелюбні" для СРСР уряди, які фактично виконувать тінострукції Москви. Таким чином більший чи менший вплив Москви роз-

тягнувся на окуповані Ча терени Німеччини і Австрії, на Чехословацьку, Югославію, Албанію, Болгарію, Угорщину, Румунію, Польщу, Фінляндію, окуповані терени Ірану, Монголію, Маньжурію та частину Кореї. Вплив цей не всюди однаковий. В Югославії і Болгарії може найбільший, в Фінляндії не такий сильний. Залежне це від різних причин, при чому одною з найважливіших є здатність народу протиставитися імперіалістичним намаганням Москви. Та якби це не було, всі ці народи не можуть вести своєї самостійної політики; всі вони є васалами Кремля. Який же торговий бар'єр стоїть на шляху подальшого поширення "соціалізму" з Кремля. Друга світова війна розділила весь світ на сфери впливу трьох держав: ССРСР, Америки і Англії. Тому намагання ССРСР поширити свою сферу впливів неодмінно мусять привести до політичного зіткнення з Англією чи з Америкою. Бачимо це наглядно на прикладах Туреччини і Маньжурії; де в першому випадковій проблема Дарданелів привела до конфлікту з Англією, а в другому, намагання задержати свої війська в Маньжурії, до дипломатичних нот Вашингтона. Отже питання стоїть сьогодні тільки так: Англія чи Америка? Для нас немає сумнівів, що в Кремлі вже вирішено: Англія. А вирішено тому саме так, бо Англія слабша від Америки своїми ресурсами, бо в Англію можна вдарити більшовикам в різних точках: і на Близькому Сході, і в Індії, а хоча і в метрополію. Англія без допомоги США була б мабуть прогнала з Німеччиною. Колоніальне панування Англії немає найкращий традицій; вона й сьогодні має серйозні внутрішні кризи /хочби справа Індії/. Не так воно з США. Це країна ресурсами і промислом надзвичайно багата. Її території досить скупчені і для ССРСР важко досягти. Нація це молодода, з славними свободоборними традиціями. А коли до цього додати, що ССРСР може вести наступальну війну сьогодні тільки в західному, або південному напрямі з огляду на комунікаційні лінії і т.ін. то стане

зовсім ясно, чому вирішено: Англія.

Є очевидне, що Велика Британія не скапітанує перед советською експансією без бою. Отже сталінський імперіалізм веде виразно до війни з Англією. Війна вибухне очевидно тоді, коли СРСР буде мати шанси, щоби завершити її знов побідю. Сьогодні СРСР це надто втомлений другою світовою війною, він же й в ній найбільше скривавився, його найбільше та війна зруйнувала. Його втрати дуже більші від втрат Англії чи США.

Сьогодні в руки Англії попала нова важлива зброя, атомна бомба, що може майже моментально вирішити вислід війни, як це вже й сталося з Японією.

Сьогодні існує ще дуже тісна дружба між Англією і США і війна з Англією мусить автоматично вести до війни з США, а така коаліція величиною воєнної продукції і її технікою, та й людськими ресурсами на голову перевидає СРСР.

Отже як бачимо сьогодні наступ не під силу. Треба трохи перекопати, набрати сил, а тоді... Сказав це виразно Сталін в своїй промові 9 цього, що в капіталістичному оточенні війни не минучі і що Радянському Союзу треба біля трьох д'ятирічок, щоби бути "забезпеченим від всяких випадковостей".

Воно перекладене на зрозумілу мову значиться до війни треба підготуватися і на це треба советському урядові 15-20 літ. Воно є видно з відкиненням Сталіном пропозиції Бевіна продовжати тривок "пакту дружби" між СРСР і Англією з 20 на 50 літ.

З вище наведених міркувань виходить ясно генеральна лінія теперішньої советської закордонної політики: вести політику мира підготовляючись до аугару з Англією через 20 літ.

Кожна закордонна політика ведеться не тільки офіційним шляхом, шляхом переговорів, догворів, виміни нот, участі в міжнародних політичних організаціях як Ліга Націй, Об'єднані Нації, але й не офіційним шляхом, веденням відповідної пропаганди, підкупуством, агентурою. Незвичайно

улегчену ситуацію у веденні такої неофіційної політики мартів більшови-
ки, диспонуєчи воєнними своєю агентурою — комуністичною партією даної
держави. Цей інтернаціонал, який офіційно об'єднував ці партії вправ-
ді розв'язався, але з того ніяк не випливає, що нпр. комуністи Франції
колишні агенти Росії, в один день перестали ними бути. Навпаки видно,
що всі комуністичні партії світа ведуть ідентичні акції; отже всі во-
ни є далі кермовані Москвою, тільки неофіційно. Такими самими неофіцій-
ними інструментами російської імперіалістичної політики є преріжні
радянсько-американські, радянсько-грецькі і т. ін. товариства, що вирос-
ли по другій світовій війні, як гриби по дощі. Деколи ці агентури кри-
ються під відомими критіонімами антифашистських, демократичних това-
риств, ліг і т. д.

Тепер переглянемо які саме заходи розробляє ССРСР для вдержання хви-
логого миру, для передихки перед новою війною. Отже насамперед в рамках
офіційної дипломатії заключає ряд договорів гриязні, взаємної помочи
і т. п. в першу чергу зі своїми васалами нпр. з Польщею, Чехословаччиною,
Югославією, Монгольською НР, але також ів державами, які є поза її сфері
впливів як нпр. з Францією. Для ССРСР є зовсім ясно, що всі ті "дого-
вори" — це тільки кліантики наперу, що їх можна кожного дня викинути
в піч, як це вже не раз робилося /Польща в 1939 р./, та воно потрібне д
заспокоєння публічної опінії всього світа, для витворення атмосфери
миру, для чергового загурманення закордону, запевнення про миробудні
тенденції Кремля. Народи пройшовши недавно весь жах модерної війни,
легко дають набрати на ті солодкі запевнення і збаламучені тим, густо-
часто виступають проти тих політиків, що тверезо опінують ситуацію і
радіять випередити советів та негайно вирішити долю світа. Режисери з
Москви доручують своїм васалам робити "мирні договори" між собою

/поїздка Тіто до Варшави і Праги/ щоб їм протиставити спробам заходу,
змонтувати Західний блок, звернений вістрям проти ССРСР, а Воїх політиків,
що вимагають в найкоротшому часі здати собі справу в російського ім-
періалізму, кляймується іменням нових панів в війни. /Відповідь Сталіна
на промову Черчіля в Фултоні/. Далшим інструментом боротьби за пере-
дидку являється для Советського Союзу організація "Об'єднані Нації",
що практично вона стільки саме вартує, що і в "Ліга Націй", тої советам
зовсім ясна. Вони ж її так сіворганізували, щоби вона не мала жодної
практичної спроможності втягати в конфлікти /процедура голосування
на Раді Безпеки/. Вони собі за неї нію так нічого не роблять, коли нпр.
де делегат ССРСР Громико, лопає дверми і покидає наради, коли мається ради-
ти на це не милую для Советського Союзу справою його конфлікту з Траном.
Та в газеті "Об'єднані Нації" є знов тою політичною ареню, де можна зво-
дити боля за кожну передидку. Мабуть немає там більших оборонців
і мира від советів. Вони постійно "взим" за захогу миру" висувають полі-
тичні проблеми під обради Ради Безпеки /справа Греції, Індонезії/.
І оірий чоловік, який на заході в противенстаї до ССРСР має вплив на
політику своєї країни, читаючи пресу, приходить до висновку, що немає
жодної більш миролюбної країни, як країна советів. Він зномалу забуває,
що ССРСР спільно з Німеччиною розділила в 1939 р. Польщу, що окупував
Прибалтику, що почав війну з Фінляндією і т.ін., бо її неправдиві аргу-
менти, повторювані часто, новолі починають переконувати. А скільки кри-
ється про мирне всі міжнародних профспілках, молодіжних, жіночих і
інших конгресах. Більшовики зкусієр силою намагаються тим організації
надати політичного характеру, проводячи самі такі своєю неофіційну
справу закордонну політику. Поняття "мир і миролюбність" змонополізували

Удохав вони собі повністю і в своєму /спрепаруванні сутєсті/ нурть його
вживті цілому світові. Про ССРСР як "миротворця" почуєте від кожного кому-
-мі оніста в світі, почуєте, на з'їздах Академію Наук ССРСР, де запрошені
випів закордонні вчені, почуєте всюди, де діє світома чи невідома більшо-
-едег вицька агентура. Одного дня радянський громадянин /читає/ "Указе Вер-
- "Гіджовної Ради ССРСР" про 3-ту демобілізацію М. А. розглядаючи біля
-ма себе і ошкарчи, де вивілідіє тих двох попередніх мобілізацій; хаба ж
-кондоці каліки, або звільнені старини. Та йому не треба шукати, бо це зро-
-внине блене для витворення познак переходу на мирне становище, тільки на
-дня "експорт", бо не та-то багатов людей на світі знає що в ССРСР все на-
-два селення постійно перебуває в стані тотальної мобілізації. Все це на-
-монв "експорт", так само як розв "язання III-го интернаціоналу, зміна гимну
-оав і інші фокуси, які мають заповідати, що країна совєтів відступила від
-аї своєї програмових заложень "допомогти пролетарській революції в сві-
-акоп ті", а перемінилася в миролюбну Росію, що нікого, не думає зачпати і
-дбає тільки про свій добробут. а відкрито відкрито діє як кожен і нурт
-ві вид. Яке ж виявляється в закордонній політиці ССРСР підготовкою до но-
-заввою війни після передишки. Може найменш помітно, та незвичайно наполе-
-звучливо старається. Москва ізолювати Англію від всіх союзників, а особливо
-на від США. Не бити, всіх ворогів разом, а бити кожного по одинці, старі
-туде принцип воєної штуки, а ще й тут йдеться про війну, то конечно розір-
-ня втять ту дружбу між обом англо-саксонськими країнами, яка трітється
-і хавже і через дві світові війни. Тому після закінчення другого і світової
-ідав війни йдуть залицяння до США, а холодна а то й агресивна постава до
-уній Англії. Незабрання "Об'єднаних Націй", "Ради Безпек" видно постій-
-ниї реверанси советських делегатів по відношенню до США, чи то в звязі

в завібором місяця наостатній осідок "Об'єднаних Націй", чи в справі контролю Америки над Японією і т. д. Невисувається проти США жодних справ на форумі "Ради Безпеки", коли навпаки проти Англії висунено дві справи: Греція і Індонезія. Щоби не зразити собі США, вищобується такі індійські війська в Маньчурії. А як багато дає до думання заява мін. закордонних справ США Вірсона після Черчиллевої промови в Фултоні: "як мовляв: США не дасть себе втягнути у війну з Росією по боці Англії, на у війну з Англією по боці Росії". Видно, що в тій справі були зроблені натяки з боку советів. Це наразі єдині зовнішні позначки тої великої гри, яка ведеться і гідна певно завзято за кулісами. Чи вона советам вдасться, про це можемо висумніватися. Їхні впливи в США слабі, а дріжба між США і Англією надто сильна, а крім того США є свідомі, що вони і без війни з Англією починають по малу отавати пораз сильнішою ногою в домініях Альбйону (США / Канада, Австралія / і вони переймуть спадщину по тій європейській імперії). Друге завдання, яке Росія виконує закордоном, для підготовки нової війни, це закріплення своїх випадкових баз для прийдешньої офензиви. Швидкачи собі вповні справу з того, що "Об'єднані Нації" є інституцією од такою ж кволою як і Ліга Націй, ООСР приміює політику доконтиненту фактів. Незалежно від цього чи це країна в війні поконана (Румунія, Болгарія, Мадярщина, Австрія, Фінляндія), чи союзна (Польща, Чехословацька Республіка, Югославія), вводи прийшли до влади "прияні Москві уряди", інакше кажучи агентури. Непорозуміння, які з того приводу були з Англією, не змінили суті справи, що найвище допущено в Польщі і Румунії обсерваторів в ролі Міколайчика. Бенеш вже давно погодився на повну залеж-

-ноя ність від Москви, Тіто це найсильніша закордонна позиція Кремля; а
лики мусять бути залежні підбиті держави: Малярщина, Болгарія, Румунія,
Фінляндія. Це не важне, що при владі в Малярщині не є комуністична
влад партія, бо тамомньому премієрові Іштак диктує Ворошилов; ще хіба най-
довдовше бореться проти наступу Фінляндія, але як показують останні дні
атої вона мусіла «полівити». Сталін переконався, що його система плануван-
-ня не може мати успіхи, система повного тоталітаризму, нечуваного терору
-яко і ту систему намагається ввести в країни своєю «сфери впливів»,
везде Головні міністерства, як зак. справ, безпеки, військової повністю
обсажені агентами; та навіть не так, там майже до самого низу сидять
отки попросту совети. От су «вільній» Польщі у війську всі пости почавши
-об від сот. командира є обсажені москалями, в поліції в кожному повіті
є саякведист. Таким чином кожна з цих держав є зцентралізована але
-ні в Москві. Це особливо незвичайно помітно при всіх міжнародних акці-
ях, де нпр. польські делегати обов'язково мусять так голосувати, як де-
-го делегати ССР. Всюди є натиск на створення одного блоку партій з тим,
. що комуністична партія всюди має взяти офіційну, або не офіційну керму
-як такого блоку. Це також є вразком ССР, де існує тільки єдинокл. ВКП/б/
Вояке протиставлення такому блоку називається проколом нації, або
-як робітничої єдності. Очевидно така фузія відбувається зовсім «доб-
-веровільно», інша справа, що противники такої фузії часом — зникають
-ні /в Берліні позникали соціялісти, що противились злуці з компартією/.
-як Такий блок партій це на ділі одна тоталітарна партія /очевидно про-
-цеобсталинська/. Всіх, які не годяться з лінією блоку, принайменше виклю-
-ляють з партії /гл. Малярщина — Партія дрібних землевласників/. Таку

тоталітарну систему називають більшовики демократією; Захід це типують як своєрідну "східну демократію" вповні аналогічну з фашизмом. За зразком советів такі блоки називають ще себе залюбки народньо-вітчизняними, здобувають у виборах 90% голосів. /Болгарія, Югославія/. Слід при цьому підмітити, що окремі поняття "мирлюбності", більшовицької монополізують собі ще й терміни "демократія", "народній", "вітчизна" і т.д. а все це треба вміти відповідно читати - демократія - тоталітаризм, народній - агентурний, вітчизна - зрада батьківщини. Всіх, що не хочуть користися Москві, називається коротко фашистами, реакціонерами, антидемократами, німецькими агентами і т.д. і їх по-малу виключується як колись в Росії троцькістів; що їх з позиції, опозиції переставлено в опозицію агентів капіталізму, що фізичне нищення всього елемента, який міг би протиставитися Москві є одним з головних її цілей на що вказує хочби вимога примусової репатріації всіх тих, що перед приходом Чкавтішли на захід, яку то вимогу висували очевидно побіч Росії і Польща і Югославія. Про це говорять і судові процеси "винуватців війни" /б. президент Інгландії/ та інших "зрадників" /ген. Михайлович/. Не треба згадувати, що всі політичні свободи в васальних краях виглядають вовсім подібно до свободи в ССРСР. Там є свобода преси, слова, зборів але для тих, що схвалюють політичну лінію агентурних урядів. Для позисання собі симпатій серед народу всі ті "уряди" кинули клич "націоналізації великого промислу" та "передачі землі селянам", що в-несло деяке замішання, особливо серед слабо політично виробленого елемента. Таким чином агенти завбували собі деякі незгоди серед своїх суспільностей, щоб тим краще могли ними керувати. При їхній допомозі веде Москва строгу централізаційну політику і "виховує" собі нових громадян радянського типу.

зв'язок з Підготовляючись до війни не вистарчить закріплювати власні позиції, а треба й послаблювати й ворожі. Отже советська політика йде на зниження послаблення "сфери впливів" Англії та рівночасно організувати нові особи нових симпатиків. Так як тоталітарна система є для більшовиків занадто надзвичайно пригода в підготові і веденні війни, так очевидно небезпечно, коли її вкиває ворог. Отже під тим самим іменем "демократизації" пішла акція на створення максимального хаосу в державах поза межами советським впливом. Советська дипломатія висуває цю вимогу всюди - і в Греції, і в Італії, вона гордиться тим, що в Іспанії є тоталітаризм. Всюди під покривкою "демократії" Росія легалізувала свою агентуру, компартію. Це зокрема помітно там, де це можна було безкарно це зробити, в побитих державах; там з умовами миру прийшла й легалізація компартії і хаосу /Італія, Австрія, Нідерланди, Іспанія/. Там, де Англія не хоче допустити до надмірного хаосу /Греція і Італія/, більшовики намагаються витягти це на міжнародне форум /Рада Безпеки ООН/, щоб тільки могли максимально анархізувати ті країни. В парі з жахотизуванням відносин у противника йде компартія на придбання нових симпатиків - союзників. Тут в першу чергу вдаряє в вічі "оборона", яку подає советська дипломатія колоніальним народам в їх боротьбі за незалежність. Ті самі совети, що ліквідували в себе самостійність цілого ряду народів, висувають справу незалежної Індонезії; вони вимагають повну суверенність Сирії - Лівану; вони за незалежність Індії, Філіппін. Все це знані принципи ВКП/б/ для послаблення пануючих держав і притягнення на свою сторону колоніальних народів. Так воно в офіційній дипломатії - паралельно з тим їх не-офіційна дипломатія, веде й собі запеклу пропаганду за придбання симпатиків.

Часи ізоляції СРСР минулись, нині агенти великоросійського імперіалізму роз'їжджають по цілому світі. Тх повно і на міжнародних профспілкових зборах, вони і на конгресах демократичної молодіжі на з'їзді жінок у Франції. Там вони показують обов'язково жінку - генерата, там "часливий" колгоспник, в делегації все є якийсь вчений, письменник; а всі ці люди мають одне завдання - вихвалювати советський рай. І от та вся менажерія якої послух загарейтований їхніми родинами, що проживають в Советському Союзі, танцює так, як грає всесильне НКВД. А закордон приїжджається тому, спершу з зацікавленням, а опісля вже і з симпатіями. А й до Советського Союзу нині двері вже відкриті; на сесії Академії Наук СРСР заперується чужих науковців на те, щоб вони могли ширити пропаганду про "рай". Різні профспілкові, молодіжні і інші делегації роз'їжджають по СРСР, пригичаючи до заздалегідь режисерованих імпрес. Ніхто з них не може собі уявити, що так можна стероризувати ціле населення, що воно зуміє як треба й через об'єзи сміятися. Югославії доручується зорганізуватися в Федеративну одиницю, якої конституція дуже подібна до советської. Там мають "нові права" всі 8-м народів, що заселяють Югославію, мабуть такі самі права, як їх мають народи країн советів. Так шириться дезорієнтація серед противників СРСР, так організується прихильників, що в рішачий момент мають з середини розсаджувати ворожу для СРСР державу.

Характерною рисою советської дипломатії є намагання захопити нові випадові бази, зокрема в полудневому напрямі /Туреччина, Іран/, куди мабуть ймовірно головний удар на Англію. Скажена війна первів та дипломатичні заходи відіобрати від Туреччини Дарданелі і турецьку

Віс частину Вірменії не вдалися. Для тої цілі вже й опрацьовано "товариства вірменських емігрантів", що домагаються повернення турецької Вірменії Советському Союзу. В Ірані справу поведено про-
- що Використовуючи окупацію деяких частин Ірану советськими військами проголошено попросту "автономію" Іранського Азербайджану,
- що на ділі є проголошенням його суверенності під советським патро-
- отином; намагається від Ірану поважних концепцій. Справа та пішла
зак на Раду Безпеки, та більшовики закрили собі з тої інституції, вони
ув попросту лопнули дверми як Рада захотіла обговорювати справу Ірану.
- об Вони ведуть політику доконаних фактів, переконані, що Об'єднані Нації
- ове - це ніщо інше як Ліга Націй.
одн Всі вище наведені міркування ясно виказують підготовку ССОР до
війни до невеликій передлиці. Наскільки советська закордонна полі-
от тика була ведена правильно покаже майбутнє. Наразі виглядає, що вона
- неспіває успіхів, що привела радше до дальшого зближення Англії до США
- що і до настороження всего світа. Починають пораз частіше появлятися
критичні голоси, що ставлять перед світом питання: чого властиве хоче
відос Москва? США, що після війни не надто активно включалися в європейські
кд політику, мабуть під впливом советської дипломатичної офензиви на
1946 січневій сесії Об'єднаних Націй заактивізувалися. Найвиразнішим полі-
- ед тичним голосом останніх днів був голос Черчіля, що в Фултоні заявив
відкрито: протягом 1946 року треба вирішити спірні питання з Росією
на заставити її заперестати вести імперіалістичну політику; коли ні,
1946 то англо-американський військовий союз зуміє привести лад у цілому
ві світі. Як видно Черчіль вповні здав собі справу з цілей і політики
унаде Росії і радить випередити її та скоріше на неї вдарити, чим вона буд

готова. Для Західнього Світу - це сьогодні одинока рада: випередити Росію ударом, бо пізніше війна може бути дуже важка, а вислід її може бути сумнівний.

Незалежно від всіх ходів міжнародних політиків для нас, українців, є одинокий шлях - безоглядна боротьба на всіх фронтах з Москвою, бо це одиноко може рятувати наше існування, як окремої нації. Коли б ми скапітулювали, то протягом кількадесяти років можемо перестати існувати як нація. Тому міжнародна обстановка може бути для нас тільки шансом на перемогу, але ніколи до кон'юктури не скаже нам зложити зброї.

Березень 1946 р.

70

ЗАСВІДЧУВАЛЬНИЙ НАПИС СПРАВИ № _____

У справі (розділі опису, закінченому описі) підшито і пронумеровано 10 аркушів;

у тому числі літерні номери 1000000000;

пропущені номери _____

+ аркушів внутрішнього опису _____

Особливості фізичного стану та формування справи	Номери аркушів
1	2

Спеціаліст

Посада

21 червня 2018 року

[Підпис]
(підпис)

І. Турдана

(ініціали (ініціал імені), прізвище)